

религитѣ произлизатѣ отъ митоветѣ и социализъмътъ — отъ утопнитѣ. Космополитизъмътъ е утопия на интернационализъма. Вториятъ съзнателно и енергично реализира онова, което първиятъ е схващалъ неопредѣлено, по пжтя на чувствата. Класицитѣ на философията и поезията отъ XVIII-я в. ни проповѣдваха космополитизъма; класицитѣ на политиката като Mazzini, Cavour и Bismark реализираха национализъма въ държавитѣ на срѣдна Европа; класицитѣ на физическитѣ и техническитѣ науки, като Stefenson, Bell, Edison, Marconi, Zeppelin, които преобразиха срѣдствата за съобщения между народитѣ, ни дадоха *интернационализъма*.

Космополитизъмътъ е сантименталенъ сънъ, сънуванъ отъ всички поети и философи. Да се претопятъ типови, расови, всѣкакви различия, да растатъ и се развиватъ хората само по единъ типъ, да сж тождествени, да сж едно и сжшо! За да се дойде до интернационализъма, трѣбваше да се мине презъ национализъма, т. е. презъ разграничението на народитѣ, осъзнаването имъ въ тѣхнитѣ рамки и особености и сплотяването имъ едни съ други, като всѣки си запазва своята физиономия и характеръ. Този толкова крупенъ социаленъ феноменъ трѣбва най-отчетливо да изразява основния социаленъ законъ, изразенъ между другитѣ, съ особена убедителностъ отъ G. De Greef: „диференцияция и координация“. Колкото и да е възвишена мечтата за единното човѣчество, тя остава безплоденъ сънъ, ако не се мине по пжтя на опредѣленото въ расовитѣ и други особености, което се осжществява чрезъ национализъма. Единъ съвременъ социологъ казва: